

ישראל היו מקימים שבת אחת
 כהלכתה (שתי שבתות כהלכתו), מיד
 היו נגאלים.

וכך צריך לשנות בנר דולק
 ובמטה מצעת ובשלחן, כמו זה:
 אם היה רגיל בימי החל להדליק
 נר עם פתילה אחת, יוסיף בשבת
 שניה. ובשלחן, אם רגיל לברך
 המוציא על לחם אחד, בשבת
 יוסיף שני, שהם כמו שלחם
 משנה. מטה, הרי נאמר שאם
 היה רגיל לשמש ביום חל
 בקטטה עם אשתו ובפרוד, לא
 ידווג עם אשתו בשבת אלא
 בשלום, ומשום זה תלמידי
 חכמים עונתין מליל שבת לליל
 שבת, וצריך לשנות שבת מיום
 חל בכל, ואם יש להם שלום בכל
 ששת ימות החל, יעשו תוספת
 בשבת בפיוס זה לזו באהבה
 רבה, כמו שלמעלה, שנאמר
 לשכינה פתחי לי אחותי רעיתי
 יונתי תמתי, בתוספת דברי פיוס,
 כמו זה צריך אדם לפייס את
 אשתו בשבת בתוספת דברי
 פיוס.

ובזמן שאלהים אחרים רואים
 בשבת שנוי בכל, אין להם רשות
 לקרב. זהו שכתוב והזר הקרב
 יומת, משום שקדש היא לכם
 מחלליה מות יומת, ומשום זה
 נאמר בכתוב את שבתתי תשמרו
 וגומר, ובתוספות הללו נקראת
 השכינה מוסף שבת,
 וכשמרחקים ממנה כל דרגות
 החל, ואין רשות זרה בשבת
 להפגס בין הקדוש ברוב הוא
 ושכינתו, היא נקראת הקדשה
 שלו, וכשמברכים אותה בכרכת
 המזון, נקראת ברכה שלו,
 ובשניהם היא היחוד שלו, הפלה
 שלו. באותו הזמן, השבת היא
 שקולה לכל התורה.

מקיימין שבת אחת כהלכתה (נ"א שתי שבתות
 כהלכתו), מיד הו' נגאלין.

וכך צריך לשנויי בנר דולק, ובמטה מוצעת,
 ובפתורא, פגוונא דא אם הוה רגיל ביומי
 דחול לאדלקא שרגא בפתילה חד יוסיף
 בשבת תניינא, ובפתורא אם רגיל לברכא
 המוציא על נהמא חדא, בשבת יוסיף תניינא,
 דאינון פגוונא דלחם משנה, מטה הא אתמר
 דאם הוה רגיל לשמש ביומא דחולא בקטטה
 עם אתתיה ובפרודא, לא ידווג לאתתיה
 בשבתא אלא בשלמא, ובגין דא תלמידי
 חכמים עונתין מליל שבת לליל שבת, וצריך
 לשנויי שבת מיומא דחולא בכלא, ואם אית
 לון שלמא בכל שית יומין דחולא, יעבדון
 תוספת בשבתא בפיוסא דא לדא ברחימו סגי,
 פגוונא דלעילא, דאתמר לגבי שכינתא (שיר ה
 פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי, בתוספת
 מלין דפיוסא, פגוונא דא צריך בר נש לפייסא
 לאתתיה בשבת בתוספת מלין דפיוסא.

ובזמנא דאלהים אחרים חזיין בשבת שנויאי
 בכלא, לית לון רשו לקרבא, הדא
 הוא דכתיב (במדבר א נא) והזר הקרב יומת, בגין
 דקדש היא לכם מחלליה מות יומת, ובגין
 דא אתמר בקרא (ויקרא יט ג) את שבתתי תשמרו
 וגומר, ובאלין תוספת אתקריאת שכינתא
 מוסף שבת, וכד מתרחקין מינה פל דרגין
 דחול, ולא אית רשו נוכראה בשבת, לאעלא
 בין קודשא בריה הוא ושכינתיה, איהי
 אתקריאת קדושה דיליה, וכד מברכין לה
 בכרכת מזונא אתקריאת ברכה דיליה,
 ובתרויהו איהי יחוד דיליה, פלה דיליה,
 כההוא זמנא איהי שבת שקולה ככל אורייתא.

וְשָׂרָא אִיהִי דְיוֹקְנָא דְמִנְרַתָּא, וְצָרִיף לְמַהוּ
 לִימִינָא, וְעֵלָה אֶתְמַר הַרוּצָה לְהַחֲפִים
 יְדָרִים, וּפְתוּרָא דְשַׁבַּת צָרִיף לְמַהוּ לְשִׁמְאֵלָא,
 וְעֵלָה אֶתְמַר הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יְצַפִּין, מִטָּה בֵּין
 צָפוֹן לְדָרוֹם, וְשַׁבַּת אִיהוּ אוֹת בְּרִית מִיֵּלָה,
 אוֹת דְתַפְלִין, מָאן דְמַחְלִיל דָּא כְּאֵלוּ מַחְלִיל
 דָּא, תַּפְלִין דְרִישָׁא לְקַבֵּל זְכוּר, תַּפְלִין דְיָד
 לְקַבֵּל שְׂמוֹר, מָה רְשׁוֹת הַרְבִּים אִיהוּ חִלּוּל
 שַׁבַּת, אוּף הָכִי אוֹת בְּרִית אִיהִי חִלּוּל דִּילִיָּה
 זוּנָה, וְדָא רְשׁוּ נּוֹכְרָאָה, לִית פְּקוּדָא דְעֵשָׂה
 וְלֹא תַעֲשֶׂה דְלָא (דף נז ע"ב) אֲשַׁתְּכַח בְּשַׁבַּת,
 וּבִגִּין דָּא שַׁבַּת הִיא שְׁקוּלָה כְּכֹל אוּרִיתָא
 כְּלָה.

וְכֵן שְׂכִינְתָא תַּתְּאָה אֶתְקֵרִיאַת שׁוֹפֵר, מִסְטָרָא
 דְשְׂכִינְתָא עֲלָאָה דְאִיהִי שׁוֹפֵר גְּדוֹל, תְּקַע
 בְּשׁוֹפֵר גְּדוֹל לְחִירוּתָנוּ, תְּקַע שׁוֹפֵר אִיהוּ לְשׁוֹן
 תְּקִיעָה יְוֹדָאי שְׂכִינְתָא תַּתְּאָה אִיהִי תְּקִיעָה
 דְקוּדְשָׁא בְרִיף הוּא מִסְטָרָא דִימִינָא,
 וְאֶתְקֵרִיאַת שְׂבָרִים דִּילִיָּה מִסְטָרָא דְשִׁמְאֵלָא,
 וְאֶתְקֵרִיאַת תְּרוּעָה דִּילִיָּה מִסְטָרָא דְעַמּוּדָא
 דְאֲמַצְעִיתָא, דְאִיהוּ דַעַת, וּבִגִּין דָּא
 אֶתְמַר (תהלים פט טז) אֲשָׁרֵי הָעָם יוֹדְעֵי תְּרוּעָה,
 יוֹדְעֵי בְדַעַת, דְאֶתְמַר בֵּיה (משלי ג כ) בְּדַעַתוֹ
 תְּהוֹמּוֹת נִבְקְעוּ, וּבְדַעַת חֲדָרִים יִמְלָאוּ (שם כד
 ד) אִיהִי שׁוֹפֵר, וְקוּדְשָׁא בְרִיף הוּא קוֹל
 הַשׁוֹפֵר, וּבְזִמְנָא דְהִיא סֶלְקָא לְגַבִּיָּה בְתֵלַת
 קִטְרִין אֵלִין, אֶתְמַר בֵּיה (שמות יט יט) וַיְהִי קוֹל
 הַשׁוֹפֵר הוֹלֵף וַחֲזַק מְאֹד, הוֹלֵף בְּתַקִּיעָה, וַחֲזַק
 בְּשְׂבָרִים, מְאֹד בְּתְרוּעָה.

וְאִיהִי יוֹם הַכַּפּוּרִים, וְכַד אֶתְקַשְׁטַת קַדְמִיָּה
 בְּלְבוּשֵׁין שְׂפִירִין דְאִינוּן לְבוּשֵׁי כַּפָּרָה,
 אֶתְקֵרִיאַת צִיץ דִּילִיָּה, מְצַנְפַת דִּילִיָּה, אֲבִנְט
 דִּילִיָּה, אִיהִי כְלִילָא מְאָרְבַּע בְּגָדֵי לְבָן מִסְטָרָא דִימִינָא, וּמְאָרְבַּע בְּגָדֵי

וְהַגֵּר הוּא צוּרַת הַמְּנוּרָה, וְצָרִיף
 לְהִיּוֹת לְיָמִין, וְעֵלֵיהּ נְאָמַר הַרוּצָה
 לְהַחֲפִים יְדָרִים, וְשִׁלְחֵן הַשַּׁבַּת
 צָרִיף לְהִיּוֹת לְשִׁמְאֵל, וְעֵלֵיוּ נְאָמַר
 הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יְצַפִּין. הַמִּטָּה
 בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם, וְשַׁבַּת הִיא אוֹת
 בְּרִית מִיֵּלָה, אוֹת הַתַּפְלִין, מִי
 שְׂמַחְלִיל אֶת זֶה כְּאֵלוּ מַחְלִיל אֶת
 זֶה. תַּפְלִין שֶׁל רֹאשׁ כְּנֶגֶד זְכוּר,
 תַּפְלִין שֶׁל יָד כְּנֶגֶד שְׂמוֹר, מָה
 רְשׁוֹת הַרְבִּים הוּא חִלּוּל שַׁבַּת,
 אִף כִּף אוֹת בְּרִית הִיא חִלּוּל שְׁלוֹ
 זוּנָה, וְזוֹ רְשׁוֹת נְכֻרָיָה, אִין מְצוּת
 עֵשָׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה שְׁלֹא נִמְצְאָת
 בְּשַׁבַּת, וּמִשׁוּם זֶה, הַשַּׁבַּת הִיא
 שְׁקוּלָה כְּכֹל הַתּוֹרָה כְּלָה.

וְכֵן שְׂכִינְהּ תַּחְתּוֹנָה נִקְרֵאת שׁוֹפֵר
 מְצַד הַשְּׂכִינְהּ הַעֲלִיּוֹנָה שֶׁהִיא
 שׁוֹפֵר גְּדוֹל, תְּקַע בְּשׁוֹפֵר גְּדוֹל
 לְחִירוּתָנוּ, תְּקַע שׁוֹפֵר שֶׁהוּא לְשׁוֹן
 תְּקִיעָה, שְׂוֹדָאי שְׂכִינְהּ תַּחְתּוֹנָה
 הִיא תְּקִיעָה שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא
 מְצַד הַיָּמִין, וְנִקְרֵאת שְׂבָרִים שְׁלוֹ
 מְצַד הַשִּׁמְאֵל, וְנִקְרֵאת תְּרוּעָה
 שְׁלוֹ מְצַד הַעַמּוּד הָאֲמַצְעִי, שֶׁהוּא
 דַעַת, וּמִשׁוּם זֶה נְאָמַר אֲשָׁרֵי הָעָם
 יוֹדְעֵי תְּרוּעָה, יוֹדְעֵי בְדַעַת,
 שְׂנֵאָמַר כּוּ בְדַעַתוֹ תְּהוֹמּוֹת
 נִבְקְעוּ. וּבְדַעַת חֲדָרִים יִמְלָאוּ,
 הִיא שׁוֹפֵר, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא
 הוּא קוֹל הַשׁוֹפֵר, וּבְזִמְנָן שֶׁהִיא
 עוֹלָה אֵלֵיוּ בְּשִׁלְשַׁת הַקְּשָׁרִים
 הַלְלוּ, נְאָמַר כּוּ וַיְהִי קוֹל הַשׁוֹפֵר
 הוֹלֵף וַחֲזַק מְאֹד, הוֹלֵף בְּתַקִּיעָה,
 וַחֲזַק בְּשְׂבָרִים, מְאֹד בְּתְרוּעָה.

וְהִיא יוֹם הַכַּפּוּרִים, וְכַד אֶתְקַשְׁטַת לְפָנָיו בְּלְבוּשֵׁים
 יְפִים, שֶׁהֵם לְבוּשֵׁי כַּפָּרָה, הִיא
 נִקְרֵאת הַצִּיץ שְׁלוֹ, הַמְצַנְפַת שְׁלוֹ,
 הָאֲבִנְט שְׁלוֹ. הִיא כְּלִילָה
 מְאָרְבַּע בְּגָדֵי לְבָן מְצַד הַיָּמִין,
 וּמְאָרְבַּע בְּגָדֵי זָהָב מְצַד

דִּילִיָּה, אִיהִי כְלִילָא מְאָרְבַּע בְּגָדֵי לְבָן מִסְטָרָא דִימִינָא, וּמְאָרְבַּע בְּגָדֵי